

(لیکوال ::::: ::::: ادریس "ساحل"

|

ڊالی

ڪران ورور انجينر ذبيح الله ته چي ما ته يي د مطالعي فرصت راکڻه

خراپه لار

په یوه لاره سیلاب راغلی و ټولو خلکو په لویو ډبرو هاغاری ځانونه اړول دغه وخت یو سپری راغلی او په سیلاب ورگډ شو سیلاب واخیست خلکو تری په ډبرو سختو راوویست او ورته وویل: لیونې شوی یی چی په لوی سیلاب کی هاخوا اوړی؟ سپری وویل: زه لیونی نه یم، بلکی خلک لیونی دی چی سمه لاره یی پریښی او د ډبرو د پاسه اوړی.

چرگان او پیشو

په یو کورکی څو چرگان اوسیدل چرگانو ښه په خوشحالی سره خپل ژوند تیروو خو د دوی څخه لږ وړاندې د بوسو په منځ کی پیشو دوی ډیر په تنگ کړی و کله چی به هم دوی هغی خواته ورنژدی شو نو پیشو به پری سمدلاسه حمله وکړه کله کله به یی کوم چرگ ونیو او وبه یی خوږه چرگانو په خپل منځ کی غونډه وکړه او په دی یی سره صلاح مشوره وکړه چی دپیشو نه به سپی ته شکایت کوی غونډی دوه چرگان سپی ته واستول او غوښتنه یی تری وکړه چی د پیشو څخه یی خلاص کړی سپی ومنله او ورغلو دوو چرگانو ته یی وویل چی زه به درشم او تاسو د پیشو نه د خلاصولو لپاره به په گډه یوه لاره پیدا کړو چرگان راغله او نورو چرگانو ته یی خبر ورکړ چی ډیر زر به د پیشو دغم نه خلاص شو چرگان خوشحاله و او دسپي د راتگ انتظار یی کوو سپی راغلی چرگانو یی ښه میلمستیا وکړه پریکړه په دی وشوه چی چرگان به پیشو ځان پسی بهر ته وباسی او سپی به بهر ولاړ وی کله چی پیشو بهر ته راووزی سپی به پری حمله کوی او پیشو به د دی ځای نه شری یو چرگ پاڅید او په دی پریکړی اعتراض وکړ وویل د چرگانو بهر ځای ته وتل خطرناک دی ځکه دگیدر خطر دپیشو نه زیات دی او باید بله لار ورته پیدا کړو د دی دا خبره ټولو خوښه کړه یو ځل بیا سپی پاڅید او وویل چرگ ښه خبره وکړه خو که مونږ بله لاره غوره کړو نو څو ورځی به وغواړی نو د اوس لپاره همدا لاره معقوله ده او زه دومره وزگار نه یم چی موقع ته په تمه شمه او که چیری په کور کی په پیشو حمله وکړم نو پیشو به د بوسو په چوالونو کی ننوځی او بیا زه نشم کولی پیشو پسی چوالونو ته ننوځم د پیشو نه د خلاصون لپاره باید یو خطر په ځان ومنی چرگانو د سپی ملاتړ وکړ او د سپی په خبره یی عمل وکړ د پلان د مخی یی پیشو دی ته اړ باس تر څو چرگانو پسی ووځی گیدره د دغه ځای نه تیریده په سپی یی نظر ولگیده چی د څه په انتظار ناست دی گیدره په سوچ کی لاره چی سپی به د چا په انتظار ناست وی نو فکری یی وکړو تر څو سپی وڅاری سپی نه لږ لری پټه کیناسته کله چی چرگان د راوتو په حال کی شو سپی ځان حملی ته تیار کړ کله چی پیشو راووتو او په سپی یی سترگی لگیدی په خپله غلطی پوهه شو بیرته خپل کور ته د تگ لاره یی پیدا نشوه کړی نو په لارو او کوڅو کی یی د ځان د خلاصون لپاره منډی شروع کړی سپی هم پسی شو چرگان د دی تماشی دیدلو او خپلی خوشحالی دلمانځلو لپاره د کور د خوا نه اخوا لارل گیدری چی دا فرصت ولید نو وخت یی ضایع نه کړ او په چرگانو یی حمله وکړه تر څو چی چرگانو دځان خلاصون هڅه کوله گیدری د خپلی مری نه تیر کړی و سپی د بریا سره راستون شو خو هلته یی د چرگانو پاتی شونی ولیدل او په خپلو هو ښیارو او کم عقلو مغزو یی کلی د چرگانو او پیشو نه خلاص کړو

2020/8/9

کس رامخکی شو او د تکبر په ژبه یې وویل ما ډیره بڼه دنده تر لاسه کړې ده یو ته یې چی د تنبلی نه هسی گرځی زمونږ ځای تا ته نشی رارسیدلی.

سکرتر راگی او وویل: د شرکت هر څه تیار دی کس ته یې وکتل او وویل: رئیس صاحب دا هم زمونږ د شرکت یو کارمند دی بیا یې کارمند ته وویل دا رئیس صاحب دی

کارمند چی دا خبره واوریده نو خپله دنده یې په خطر کی ولیده ا و بڼنه غوښتل یې پیل کړل رئیس وېښه

او تری روان شو کارمند دخجالتوب نه سر ښکته نیولی و رئیس د ساتونکی خواته ورنژدی شو، ساتونکی وویل: هر څوک نشی کولی شرکت ته ننوځی په مهربانی سره د شرکت نه ووځی رئیس وویل: هی کم عقله زه ددی شرکت رئیس یم او ته ما ته وی چی ووځه له دنده پیلیدو نه مخکی غواړی ځان د دندی نه وباسی ساتونکی په قهرجنه لهجه وویل: زه هم د دفاع وزیر یمه لیونیه د شرکت نه ووځه او بیا یې له ځان سره وویل څه لیونی دی دلته راروان دی رئیس ته زیات قهر ورغلی و نږدی و چی په ساتونکی گوزاونه پیل کړی سکرتر د دوی خبری اوریدلی وی خو فکر یې کوو دوی ټوکی کوی خو کله چی یې د رئیس په سترگو کی غوسه ولیده ځان یې راورسو او ساتونکی ته یې وویل: د هر چا سره ټوکی کوی رئیس صاحب د دومره ټوکو حوصله نه لری ساتونکی وویل مگر زه خو ددی سره ټوکی نه کوم زه جدی وایم.

رئیس د ځان سره فکر وکړ چی ددی ساتونکی نه باید ځان او شرکت خلاص کړی تر څو چی یې سکرتر ته د ساتونکی د دندی نه ویستلو امر کوو یو غوسناکه غږ یې تر غوږو شو پلار یې وو پلار یې وویل: پاڅه د هر سهار مونځ درڅخه قضا وی. مور یې وویل: زه ورته وایم چی بهر می درله د اودس لپاره اوبه ایښی دا پروت په کوټه کی دی او وایي زه ددی شرکت رئیس یم.

کله چی د خوبه پاڅید له ځان سره یې وعده وکړه چی بیا به هیڅکله د چا سره بد چلند نه کوی ځکه نور هم ددی په شان زړه لری او خپه کیږی

د احتیاط گټه

هلک دخپل تره کور د دروازی تر شا ولاړ و تر څنگ یې بل ماشوم چی د جامو د گنډلو پیسو پسی راغلی و دروازه وټکوله هلک شاته لاړ او د بل کشر تره کور چی دواړه کورونه څنگ په څنگ وو ودرید له ځان سره یې وویل: په دی لښتی کی به کینم هسی نه کاکا راووخې د کشر تره د کور نه راوتلی د اوبو لښتی چی انسان په ناسته په کی دننه کور ته ننوتلی شو او د بل کور نه پناه وو کیناسته دروازه خلاصه شوه د دروازی راوتلی سپی هغه بل ماشوم ته وویل: څنگه راغلی یې؟ هلک ددی اواز په اوریدو ورخطا شو او په بیرپه په سوری کی د کشر تره کور ته ننوته او دروازی ته نږدی د اوبو ټانگی شاته ودرید دالان ته یې وگتل دالان تش و تر څه مودی پوری ولاړ و او بیا دروازی ته په احتیاط ورنژدی شو ورو یې بهر ته وگتل له ځان سره یې وویل: کاکا هم ډیر وزگار دی وایې په کور کی کېنی خپل سبق وایې د هر چا خپله خوښه ده که سبق وایې او که خپلی لوبی کوی بیا له تره د کور نه راووت د تره د کور په ځای خپل کور ته روان شو له ځان سره یې وویل زه هم ډیر چالاکه یم په څه چل می تری ځان خلاص کړم. او دا احتیاط هم ډیر ښه څیز دی د کاکا د غوصی نه یې بچ کړم.

د دشمنانو نیکی

کس د بام د سر نه ورگتلی یو سپری یې په دوه کسه رانیولی و او ښه ډیر یې ووهه تر څو زوب شو دواړه تری لاپل. په یو لوی امبولانس کی څلور تنه راغلل چی د ډاکټرانو جامی یې په تن کړی وی له امبولانسه راښکته شو او سپری یې د پاسه پسی ووهه بیا دوه کسان لاپل د امبولانس نه یې تذکره راښکته کړه کس یې په کې واچوو امبولانس روان شو. کس د کور نه راووت او دسرک په سر یې قدم ووهه چی امبولانس یې د خوا څخه په چټکی تیر شو او د روغتون په لور لاړ کس له ځان سره وویل: چی بد مو ورسره وکړل بیا ښه د څه لپاره کوی ای خدایه! دا څنگه جهان دی چی هر اغزي په کې د الماسو په شان ځان ښایي

يوه بزه د خپل مالک سره په يو ښکلې کلی کی اوسیده مالک به يي بزى ته ښه خوراگونه ورکول بزى به هم ښه ډيرې شيدى کولې ډير وخت تير شو بزه چى د عمر نه زياته شوي وه په ورو ورو شيدې کمولي تر څو وچه شوه خاوند يي تر يو وخته پورى همغه شان ډير وابنه ورکول خو بزى هيڅ شيدى نه کولې مالک يي نور صبر تمام شو بزى ته يي وويل: که په څو ورځو کی شيدى شروع نه کړې نو په ځنگل کی دى خوشى کوم په ځنگل کی که د ليوانو خوراک نشى نو ځان ته به خپل ژوند جوړ کړى او زه به درڅخه خلاص شم څو ورځى تيري شوى

مالک راغلى بزى ته يي وويل: ووايه څه درسره وکړم؟

بزى وويل: حلاله مى کړه

مالک حيران شو او ورته وويل: کيدای شى ته د ليوانو څخه خلاصه شى

بزى وويل: تا زما ډير خدمتونه وکړل او زه غواړم چى ته ما حلاله کړى او زما د غوښى څخه گټه واخلى نو ستا به په ما احسان

پاتى نشى او څوک به بيا نه وايي چى په بزه د خپل مالک احسان وو

په یو لوی ځنګل کې لیوه د خپلی پاچاهې اعلان وکړ لیوه چې په دی پوهیده چې زمري له دی ځای نه لرې دی نو ددی پاچاهی ته به هیڅ ضرر ونه رسوی لیوه پیر هوبنیار و لیوه کابینه اعلان کړه په کابینه کې د ټولو حقوق موجود و خو کارغانو چې شمیر یې کم و په کابینه کې ځای نه و ورکړل شوی.

کابینه په دی ډول وه لیوه پاچا زمري معاون پړانګ لمړی وزیر په کابینه کې گیدرانو ته ځای زیات ورکړل شوی و مشورتی شورا د الوتونکو څخه جوړه باز د امنیت رئیس و الوتونکو به استخبارتې کوله او لیوه ته به یې د زمري احوال راوړه څاروې ازاد و او حیواناتو نشو کولای د لیوه د پاچاهی ساحه کې څاروې یا الوتونکې وخوري د ښکار لپاره ډله مقرر شوی وه 1 زمري 1 پړانګ 2 لیوان 2 گیدران 2 خره زمري به د ښکار ډلی ته مزاحمت کونکو سره جگړه کوله پړانګ به ښکار د لیوه طرف ته لیده گیدر به ښکار دلیوه په لاس کې ورکوو لیوه به ښکار کوو او خرو به تر ځنګل پوری راوړه د لیوه په پادشاهی کې ټول خوشحاله وو خو کارغان سخت خپه وو چا به د کارغانو سره ښه چلند نه کوو کارغانو غونډه جوړه کړه مشر کارغه وویل لیوه بیخی مونږ هیر کړی یو

برک کارغه وویل: خوراک مو هم ستونزمن دی ټول ځنګل په مونږ باندی ځان لوړ گڼی بل کارغه وویل: حل یې په څه کې دی؟ ټولو مشر کارغه ته وگتل مشر کارغه وویل که ساحه نامنه کوو نو ښکار کول به زیات شی او خوراک به په اسانه ملاویږی او په نامنی کې هیڅوک په بل ځان لوړ نه گڼی ټولو کارغانو وویل ښه خبره ده په عمر مشر کارغه وویل: دا لاره سمه نه ده ځکه مونږ لږ یو او

الوتونکې هره خبره لیوه ته رسوی که لیوه خبر شی یا به مو زندان کې واچوي او یا به مو له دی ځایه وشړي برگ کارغه وویل: د سمه خبره وکړه د ځنګل امنیت باز ساتی او مونږ هیڅ خراب گام نشو پورته کولی مشر کارغه وویل: نو څه باید وکړو په عمر زیات کارغه وویل: لیوه ته به استازې ورولیږو او خپلی ستونزی به ورته بیان کړو استازې لیوه ته لاړ او ستونزی یې ورته بیان کړې

کارغانو گواښ وکړ که ستونزی یې حل نشی نو بیا دی دوی نه څوک گیله نه کوی لیوه ورته وویل: مونږ به په دی اړه تصمیم ونیسو لیوه غونډه راوغوښته د غونډی زیاتو برخوالو وویل: چې کارغان دلته حق نه لري او هیڅ هم نشی کولای باز وویل: زما په امیرې کې به کارغان هیڅ خراب گام پورته نه کړي کوترې وویل: کارغان پیر بد دی کیدې شی کوم خراب کار ترسره کړی کارغانو دا خبری

واوریدی او لاړ ټوله کیسه یې بیان کړه مشر کارغه وویل: لومړی باید د باز غم وکړو کارغانو پلان جوړ کړ او زمري ته ورغلل ورته وویل: زمري ته په دی پاچاهی کې خوشحاله یې دا پاچاهی خو ستا حق ده او لیوه درڅخه اخیستی او تا په دی رطبه خوشحاله ساتی هغه فکر کوی ته کمعقل یې زمري یې د پاچاهی په حرص کې راوستو. زمري وویل: زه څه وکړم تر څو پاچاهی ترلاسه کړم کارغانو ورته وویل: ستا د پاچاهی ستر دښمن باز دی

په سبا ورځ زمري باز د دندی نه لری کړ او په ځای یې کارغه کینو زمري د کارغانو په خوله پیر غوره کارکونکې د دندو نه لرې کړه او په ځای یې بیکاره کارکونکی کینول لږ وخت وروسته په ځنګل کې نامني رامنځته شوه لیوه پیرې هڅي وکړی خو د نامني په له منځه وړلو کې پاتې راغي تر څو زمري کودتا وکړه او لیوه یې د دندی نه لرې کړ او خپله پاچاهی یې اعلان کړه خو نامني پای ته ونه

رسیده. کارغانو خپلې مزي کولې او لیوه په خپلو تیروتنو افسوس کاوه او له ځان سره به یې ویل: که کوچنی ستونزه می حل کړی وی په لویه ستونزه کې به نه اخته کیدم.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**